

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **SCG Czech Design Center, s.r.o.**, se sídlem v Rožnově pod Radhoštěm, 1. máje 2594, zastoupeného JUDr. Pavlem Dudákem, advokátem se sídlem Praha 8, Karolinská 661/4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 427/31, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2014, č. j. 30 Af 160/2011 - 65,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 13. 3. 2014, č. j. 30 Af 160/2011 - 65, zrušil rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 14. 9. 2011, č. j. 11424/11-1200-700284, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím původního žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Rožnově pod Radhoštěm (dále též „správce daně“) ze dne 7. 3. 2011, č. j. 18256/11/404921804717, kterým správce daně dle ustanovení § 155 a § 264 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, nevyhověl žádosti žalobce o vrácení přeplatku na dani z příjmů právnických osob vybírané srážkou dle zvláštní sazby ve výši 3 072 183 Kč, a to z důvodu neexistence vratitelného přeplatku vázaného na dosud neuzavřené daňové řízení za rok 2004. O odvolání žalobce rozhodovalo Finanční ředitelství v Brně, které bylo s účinností od 1. 1. 2013 zrušeno zákonem č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky; jeho působnost coby odvolacího orgánu přešla na Odvolací finanční ředitelství.

Žalovaný, nyní stěžovatel, podal proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, kterou blíže neodůvodnil. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 Afs 60/2014 - 11, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost podanou dne 7. 4. 2014 o důvody, pro

které napadá rozsudek krajského soudu. Následně stěžovatel podáním ze dne 7. 5. 2014 vzal svou kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. a řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. května 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu